

[Holger Larsen.]

læg, medens saadan Hjælp for Landkommunernes Vedkommende kun kan ydes som personligt Tillæg. Nu er der i Aldersrenteloven den Bestemmelse, at det personlige Tillæg for Landkommunernes Vedkommende maa beløbe sig til $12\frac{1}{2}$ pCt., medens der for Bykommunernes Vedkommende kun kan ydes 5 pCt. som personligt Tillæg. Vort Lovforslag tilsigter at stille Landkommunerne lige med Bykommunerne med Hensyn til Ydelse af Sygehjælp, idet det har vist sig, at der kommer et Usikkerhedsmoment ind i Landkommunernes Dispositioner. Mange Landkommuner er i Øjeblikket ude af Stand til at yde Brændselshjælp til de gamle, fordi de simpelt hen ikke ved, hvad Sygeudgifterne vil beløbe sig til indtil 1. April. Det andet Punkt, paa hvilket vi ønsker at ændre, Aldersrentelovens § 6, er med Hensyn til de før nævnte 5 pCt. Lovens § 6 tillader Bykommunerne at yde indtil $\frac{1}{20}$ af den faste aarlige Rente i personligt Tillæg; vi foreslaar dette Beløb forhøjet til $\frac{1}{14}$ af den faste Rente, og hvis, som jeg haaber, den førstomtalte Ændring vedtages, vil denne Forhøjelse jo ogsaa komme til at gælde for Landkommunerne.

Endvidere tilsigter vi en Ændring af Aldersrentelovens § 22, idet vi foreslaar, at 3die Stykke udgaar. Dette Stykke omhandler de gamle Mennesker, som i en Alder af mellem 60 og 65 Aar har opnaaet Aldersrente, og som derfor kun kan faa $\frac{3}{4}$ af den Understøttelse, der tilkommer 65-aarige. Disse Mennesker kan i Henhold til § 22, 3die Stykke, ikke faa personligt Tillæg, altsaa heller ikke faa Sygehjælp og Brændselshjælp. Vort Forslag tilsigter at slette denne Bestemmelse, saaledes at disse Mennesker, som meget ofte trænger til personligt Tillæg, maaske i langt højere Grad end de, der har opnaaet højere Alder, kan faa personligt Tillæg.

Det er saaledes ikke noget revolutionerende Forslag, som her forelægges, og det er ikke meget omfattende. Lovforslaget maa paa ingen Maade forveksles med de Ændringer, som vi principalt ønsker at faa gennemført og stadig haaber at kunne faa gennemført i dette Ting, om end ikke med det nuværende Flertal. Vi ønsker stadig at give de gamle Understøttelse efter højere Takster, fordi vi nu en Gang mener, at

Retfærdighed og en ligelig Fordeling bedst opnaas ved en højere Takstskala. Endvidere ønsker vi stadig at give de gamle Brændselshjælp og at give dem Alderstillaag ved højere Alders Indtræden.

Det er altsaa ikke vort principale Forslag, vi fremsætter; det er et mindre omfattende Forslag. Jeg kunde kalde det det aarlige Brændselslovsforslag i moderniseret Form, tilrettelagt og tilpasset efter den nuværende Aldersrentelov og fremsat ud fra den Betragtning, at der i adskillige Byer og navnlig i Landsbyer er Mangel paa Penge til at yde Brændselshjælp. Men tillige gaar Lovforslaget ud paa at tage det Usikkerhedsmoment bort, som nu klæber ved Landkommunernes Dispositioner, og stille Landkommunerne lige med Bykommunerne med Hensyn til Ydelse af Sygehjælp.

Jeg haaber, at det paa Trods af det nuværende Flertal i dette høje Ting skal lykkes at faa dette Lovforslag gennemført hurtigt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Hjælpekasser.

Valgt blev: *Hækkerup, Fr. Andersen (Holbæk A.), Bresemann, Helga Larsen, Fisker, P. Andersen, Henrik Jensen, Hagbart Berg, Rahbek, Sevelsted, Elmquist, C. J. F. Sven, Bindselev, Carlsen-Skiødt og Mads Larsen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen.

Indenrigsministeren (Kragh): Ved Afslutningen af min Forelæggelsestale gjorde jeg opmærksom paa, at efter min Opfattelse maatte, hvad denne Sag angaar, Tiden til Foretagelse af teoretiske Undersøgelser nu være forbi og Tiden inde til, at Partierne i den høje Rigsdag nu tog principiel Stilling til dette Spørgsmaal. Det glæder mig, at gennem det ærede Medlem Hr.